

ДИРЕКТИВА 71/127/ЕИО НА СЪВЕТА

от 1 март 1971 година

за сближаване на законодателството на държавите-членки относно огледалата за обратно виждане на моторните превозни средства

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската икономическа общност, и в частност член 100,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята ¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ²,

като има предвид, че техническите изисквания, на които трябва да отговарят моторните превозни средства по силата на националното законодателство, се отнасят, наред с другото, до огледалата за обратно виждане;

като има предвид, че в отделните държави-членки тези изисквания са различни; като има предвид, че поради това е необходимо всички държави-членки да приемат еднакви изисквания или като допълнение, или на мястото на съществуващата нормативна уредба в частност с оглед процедурата за типово одобрение на ЕИО, която е предмет на Директива на Съвета от 6 февруари 1970 г. за сближаване на законодателството на държавите-членки относно типовото одобрение на моторните превозни средства и на техните ремаркета ³, да може да се прилага за всеки тип превозно средство;

като има предвид, че една нормативна уредба за огледалата за обратно виждане включва не само изисквания за тяхното монтиране върху превозните средства, но също така за конструкцията на тези устройства;

като има предвид, че посредством хармонизирана процедура за типово одобрение на огледалата за обратно виждане всяка държава-членка е в състояние да установява съблюдаването на общите конструктивни и изпитвателни изисквания и да уведомява останалите държави-членки за направената констатация, като изпраща копие от сертификата за типово одобрение, установено за всеки тип огледало за обратно виждане; като има предвид, че полагането на знак за типово одобрение на ЕИО върху всички устройства, произведени в съответствие с одобрения тип, води до отпадане на техническия контрол на тези устройства в останалите държави-членки,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

¹ ОВ С 160, 18.12.1969 г., стр. 7.

² ОВ С 48, 16.4.1969 г., стр. 16.

³ ОВ L 42, 23.2.1970 г., стр. 1.

Член 1

1. Всяка държава-членка одобрява всеки тип огледало за обратно виждане, ако той отговаря на конструктивните и изпитвателните изисквания, предвидени в точка 2 от приложение I.
2. Държавата-членка, която е извършила типовото одобрение, взема необходимите мерки, за да следи, доколкото това е необходимо, съответствието на производството с одобрения тип, при нужда в сътрудничество с компетентните органи на останалите държави-членки. Това следен се ограничава до проверки на място.

Член 2

Държавите-членки определят на производителя или на неговия упълномощен представител знак за типово одобрение на ЕИО за компонент, съответстващ на образца, посочен в приложение I, точка 2.6, за всеки тип огледало за обратно виждане, който те одобряват по силата на член 1.

Държавите-членки приемат всички необходими разпоредби, за да предотвратят използването на знаци, които могат да предизвикат объркване между огледалата за обратно виждане, чийто тип е одобрен по силата на член 1 и други огледала.

Член 3

1. Държавите-членки не могат да забраняват пускането на пазара на огледала за обратно виждане на основания, свързани с тяхната конструкция или функциониране, при положение, че те носят знака за типово одобрение на ЕИО за компонент.
2. Въпреки това, тази разпоредба не възпрепятства държава-членка да взема такива мерки по отношение на огледалата за обратно виждане, носещи знака за типово одобрение на ЕИО за компонент, които системно не съответстват на одобрения прототип.
3. Тази държава незабавно уведомява останалите държави-членки и Комисията за взетите мерки, като посочва мотивите за своето решение. Разпоредбите на член 5 също са приложими.
4. По смисъла на първата алинея несъответствие с типово одобрения прототип има, когато предписанията на точки 2.1, 2.2 и 2.4 от приложение I не са спазени.

Член 4

Компетентните органи на всяка държава-членка в срок от един месец изпращат на тези на останалите държави-членки копие от сертификатите за типово одобрение, установени за всеки тип огледало за обратно виждане, който те одобряват или отказват да одобрят.

Член 5

1. Ако държавата-членка, която е издала типовото одобрение на ЕИО, установи, че определен брой огледала за обратно виждане, носещи същия знак за типово одобрение, не съответстват на типа, който тя е одобрила, тя взема необходимите мерки, за да гарантира съответствието на производството с одобрения тип. Компетентните органи на тази държава-членка уведомяват тези на останалите държави-членки за взетите мерки, които могат, ако е необходимо, да стигнат до отнемане на типовото одобрение на ЕИО. Споменатите органи вземат същите мерки, ако са уведомени от компетентните органи на друга държава-членка за наличието на такова неспазване на съответствието.
2. Компетентните органи на държавите-членки се информират взаимно в срок от един месец за отнемането на издадено типово одобрение на ЕИО за компонент, както и за мотивите, обосноваващи тази мярка.
3. Ако държавата-членка, която е издала типовото одобрение на ЕИО, оспорва неспазването на съответствието, за което тя е била уведомена, заинтересованите държави-членки полагат усилия да разрешат спора. Комисията трябва да бъде държана в течение на това. Тя провежда, доколкото е необходимо, съответни консултации с оглед да се постигне решение.

Член 6

Всяко решение за отказ или за отнемане на типово одобрение, или за забрана за пускане на пазара или за употреба, взето по силата на разпоредбите, приети в изпълнение на настоящата директива, съдържа подробни мотиви. То се съобщава на заинтересованата страна, като се посочват начините за обжалване, с които разполага съгласно действащото законодателство в държавите-членки, и сроковете, в които тези жалби могат да се подадат.

Член 7

Държавите-членки не могат да отказват типово одобрение на ЕИО за компонент, нито национално типово одобрение за превозно средство на основания, свързани с огледалата за обратно виждане, ако същите носят знака за типово одобрение на ЕИО за компонент и ако те са монтирани в съответствие с изискванията, определени в точка 3 от приложение I.

Член 8

По смисъла на настоящата директива „превозно средство“ е всяко моторно превозно средство, предназначено за движение по пътищата, със или без каросерия, което има най-малко четири колела и максимална проектна скорост над 25 км/час, с изключение на релсовите превозни средства, селскостопанските машини и трактори, както и строителната техника.

Член 9

Измененията и допълненията, които са необходими за привеждането в съответствие с техническия прогрес на изискванията на приложение I, II и III, се приемат съгласно процедурата, предвидена в член 13 от Директива на Съвета от 6 февруари 1970 г. за сближаване на законодателството на държавите-членки относно типовото одобрение на моторните превозни средства и на техните ремаркета.

Член 10

1. Държавите-членки въвеждат в сила разпоредбите, необходими за спазване на настоящата директива, в срок от осемнадесет месеца, считано от датата на нейното съобщаване, и незабавно уведомяват за това Комисията.
2. Държавите-членки следят да предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 11

Държавите-членки са адресати на настоящата директива.

Съставено в Брюксел на 1 март 1971 година

За Съвета:

Председател

M. SCHUMANN

ПРИЛОЖЕНИЕ I

1. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

- 1.1. „Огледало за обратно виждане” е устройство, имащо за цел да осигури в полето на видимост, геометрично определено в точка 3.5, ясна видимост назад и в разумни граници, което не е възпрепятствано от съставните части на превозното средство или от пътниците на самото превозно средство.
- 1.2. „Вътрешно огледало за обратно виждане” е устройство, определено в точка 1.1 и инсталирано във вътрешността на купето.
- 1.3. „Външно огледало за обратно виждане” е устройство, определено в точка 1.1 и монтирано върху елемент от външната повърхност на превозното средство.
- 1.4. „Клас огледала за обратно виждане” е съвкупността от устройства с една или повече общи характеристики или функции. Вътрешните огледала за обратно виждане са групирани в клас I. Външните огледала за обратно виждане са групирани в класове II и III.
- 1.5. „Превозни средства от категория А” са всички превозни средства, чието технически допустимо максимално тегло надвишава 3,5 тона.
- 1.6. „Превозни средства от категория „В” са всички превозни средства, чието технически допустимо максимално тегло не надвишава 3,5 тона.
- 1.7. „Зрителни точки на водача” са две точки, отстоящи на 65 мм една от друга и разположени на 635 мм над точката Н, представляваща мястото на водача, описано в приложение III. Правата, която ги свързва, е перпендикулярна на средната надлъжна вертикална равнина на превозното средство. Центърът на сегмента с краища двете зрителни точки, се намира в надлъжната вертикална равнина, която преминава през центъра на кормилното управление. Ако тази равнина не минава през видимия център на седалката на водача, е необходимо да се извърши съответна промяна на страничното положение на тази равнина.
- 1.8. „R” е средната стойност на главните радиуси на кривина, измерени в центъра на огледалото и изразени в милиметри.

2. ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ТИПОВОТО ОДОБРЕНИЕ НА ЕИО НА ОГЛЕДАЛА ЗА ОБРАТНО ВИЖДАНЕ

2.1. Общи спецификации

- 2.1.1. Всяко огледало за обратно виждане трябва да може да се регулира.
- 2.1.2. Контурът на отражателната повърхност трябва да е заобиколен от предпазния кожух, който да има заоблен ръб най-малко 3,5 мм.

2.1.3. Всички части на външните огледала за обратно виждане не трябва да имат никаква изпъкнала част, чийто радиус на кривина да е по-малък от 3,5 мм.

2.2. Размери

2.2.1. Вътрешни огледала за обратно виждане (клас I)

Отражателната повърхност трябва да има такива размери, че в нея да може да се впише правоъгълник, едната страна на който да е равна на 4 см, а другата да е равна на:

$$15 \text{ cm} \times \frac{1}{1 + \frac{1000}{R}}$$

2.2.2. Външни огледала за обратно виждане (клас II и III)

2.2.2.1. Отражателната повърхност трябва да има такива размери, че в нея да може да се впише:

- правоъгълник с височина 4 см и основата на който, измерена в сантиметри, да има за стойност „а”,

- отсечка, успоредна на височината на правоъгълника, дължината на която, измерена в сантиметри, да има за стойност ”b”.

2.2.2.2. Минималните стойности на „а” и „b” са дадени в следната таблица:

Класове огледала за обратно виждане	Категории превозни средства, за които са предназначени огледалата за обратно виждане	a	b
II	A	$\frac{17}{1 + \frac{1000}{R}}$	20
III	B	$\frac{13}{1 + \frac{1000}{R}}$	7

2.3. Отражателна повърхност и коефициенти на отражение

2.3.1. Отражателната повърхност трябва да е ограничена от крива с обикновена изпъкнала форма.

2.3.2. Отражателната повърхност трябва да запазва характеристиките си, определени в точка 2.3.5, независимо от излагането на неблагоприятни атмосферни условия при нормални условия на употреба.

2.3.3. Отражателните повърхности трябва да са съставени от плоски или сферично изпъкнали огледала. Във всяка точка от централната част на огледалото разликата между главните радиуси на кривина не трябва да е по-голяма от 0,25 R.

2.3.4. Средната стойност R на радиусите на кривина, определена в точка 1.8, не трябва да е по-малка от следните стойности:

- 1 800 мм за огледалата за обратно виждане от клас II,

- 1 200 мм за огледалата за обратно виждане от класове I и III.

2.3.5. Нормалната стойност на коефициента на отражение не трябва да е по-малка от 35%. Ако огледалото има две положения („ден” и „нощ”), нормалната стойност на коефициента на отражение в положение ”нощ” не трябва да е по-малка от 4%. Огледалото за обратно виждане трябва да позволява разпознаването на цветовете на сигналите, използвани в пътното движение.

2.4. Изпитвания

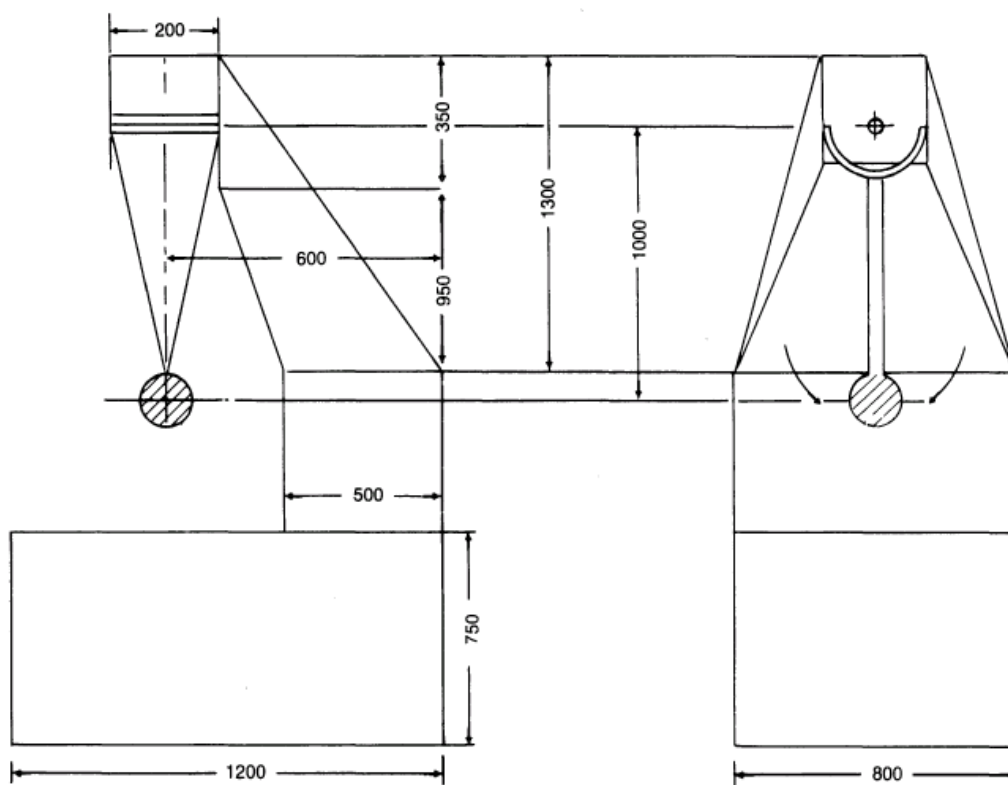
2.4.1. Огледалата за обратно виждане се подлагат на изпитвания за поведение при удар и при огъване на предпазния кожух, свързан с държача или с опората, описани в точки 2.4.2 и 2.4.3.

2.4.2. Изпитание за поведение при удар

2.4.2.1. Описание на изпитвателното устройство

2.4.2.1.1. Изпитвателното устройство се състои от махало със завършващ с ударна глава отвес. Опора, фиксирана с твърда връзка за корпуса на махалото, служи за захващане на опитните образци (фигура 1).

Главни размери на устройство за изпитвания при удар

Фигура 1

2.4.2.1.2. Външната страна на ударната глава, използвана за удара, трябва да е под формата на сферично топче с диаметър от 165 mm ± 5 mm. То е твърдо и е покрито с 5 mm слой от каучук с твърдост *Shore A 50*.

2.4.2.1.3. Центърът на удара на махалото съвпада с центъра на сферичното топче, завършващо ударната глава. Разстоянието му от оста на въртене на махалото е равно на 1 m ± 10 mm. Пълната маса на махалото, намалена в центъра на удара, е $m_0 = 6,8 \text{ kg} \pm 50 \text{ g}$ (отношението „ m_0 ” към пълната маса m на махалото и разстоянието „ l ” между

$$m_0 = m \frac{l}{a}$$

центъра на тежестта на махалото и оста му на въртене е

2.4.2.2. Описание на изпитването

2.4.2.2.1. Огледалата за обратно виждане се закрепват върху опората по такъв начин, че опората да не може да влияе на движението на подвижните части на огледалото за обратно виждане. Закрепването на огледалото за обратно виждане върху опората и насочването на държача се извършва по начина, предписан от заявителя.

2.4.2.2.2. Когато огледалата за обратно виждане имат устройства за регулиране на разстоянието спрямо основата, тези устройства трябва да са настроени на минималната стойност.

2.4.2.2.3. Изпитването се състои в пускане на ударната глава от височина, съответстваща на ъгъл от 60° на махалото спрямо вертикалата, така че ударната глава да удари огледалото за обратно виждане в момента, в който махалото достигне вертикалното положение, като точката на удар на ударната глава е разположена на хоризонталата на центъра на удар на махалото.

2.4.2.2.4. Огледалата за обратно виждане се удрят при следните различни условия:

2.4.2.2.4.1. Вътрешни огледала за обратно виждане

Изпитване 1 – Обикновено върху повърхността на огледалото, като точката на удар е такава, че произведеният върху огледалото удар да премине през точката на закрепване на предпазния кожух върху държача или върху монтажната опора. Ударът е насочен към отражателната повърхност.

Изпитване 2 – Върху ръба на предпазния кожух по такъв начин, че произведеният удар да образува ъгъл от 45° с равнината на огледалото и да е разположен в хоризонталната равнина, преминаваща през точката на свързване на предпазния кожух с държача или с монтажната опора. Ударът е насочен към отражателната повърхност.

2.4.2.2.4.2. Външни огледала за обратно виждане

Изпитване 1 – Обикновено върху повърхността на огледалото, като точката на удар е такава, че произведеният върху огледалото удар да премине през точката на закрепване на предпазния кожух върху държача или върху монтажната опора.

Изпитване 1' – Огледалото се удря отзад върху държача или опората (разстоянието от ударната глава до монтажната опора е еднакво като в изпитване 1, а огледалото е перпендикулярно на траекторията на центъра на удара).

Изпитване 2 – Върху ръба на предпазния кожух по такъв начин, че произведеният удар да образува ъгъл от 45° с равнината на огледалото и да е разположен в хоризонталната равнина, преминаваща през точката на закрепване на предпазния кожух върху държача или върху монтажната опора. Ударът е насочен към отражателната повърхност.

2.4.2.2.4.3. Общи бележки

2.4.2.2.4.3.1. Центърът на огледалото се използва за референтна точка, когато изпитваните устройства нямат ясно определени опора или държач, или когато точката на закрепване е разположена върху периферията на огледалото.

2.4.2.2.4.3.2. В случай на невъзможност да се направят изпитванията, описани в точка 2.4.2.2, точката на удар се измества в равнината на симетрия на махалото, така че най-долната точка на ударната глава да е разположена на 40 мм от равнината на захващане.

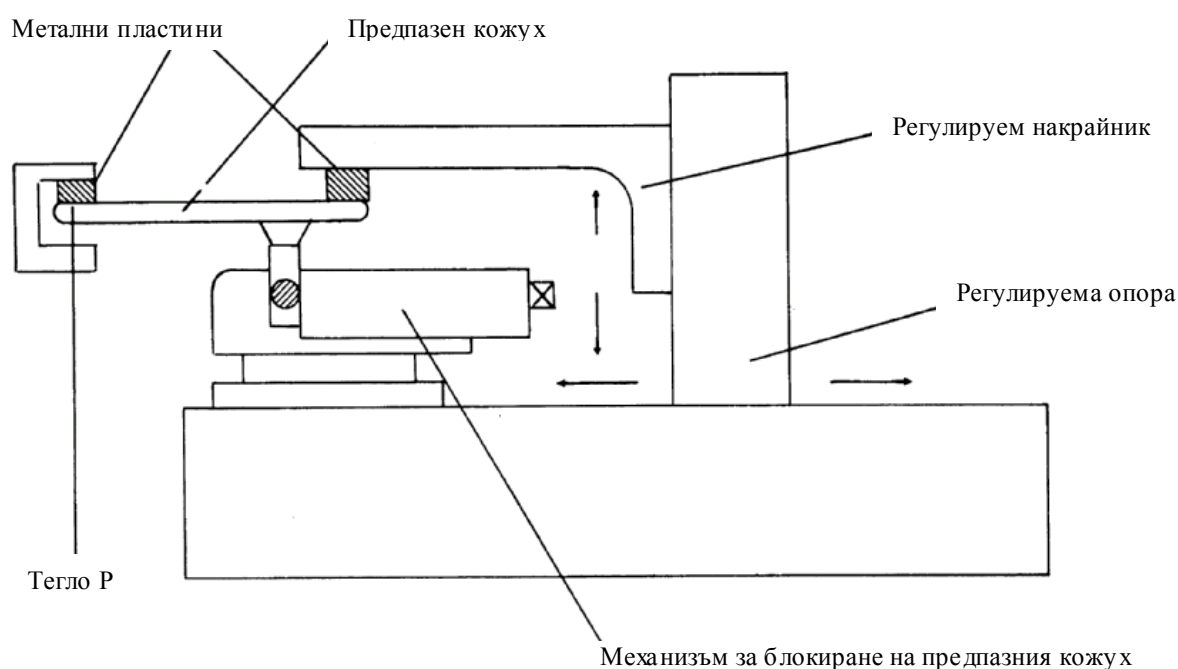
2.4.3. Изпитване за огъване върху предпазния кожух, захванат за държача

2.4.3.1. Описание на изпитването

Предпазният кожух се поставя хоризонтално в устройство по такъв начин, че да може да се обездвижат стабилно държачът или монтажната опора. По посоката на най-големия размер на предпазния кожух край, който е най-близко до точката на захващане върху държача, се обездвижва чрез твърд накрайник с ширина от 15 мм, който покрива цялата ширина на предпазния кожух.

В другия край върху предпазния кожух се поставя накрайник, идентичен на описания по-горе, за да се приложи предвиденото изпитвателно натоварване (фигура 2).

Пример за устройство за изпитване за огъване на предпазния кожух на огледалата за обратно виждане

Фигура 2

2.4.3.2. Изпитвателният товар е 25 кг. Той се прилага в продължение на една минута.

2.5. Тълкуване на резултатите

2.5.1. По време на всички изпитвания, предвидени в точка 2.4.2, махалото трябва да продължи движението си след удара и да достигне най-малко ъгъл от 20° с вертикалата.

2.5.2. По време на изпитванията, предвидени в точка 2.4.2, в случай на счупване на държачите или на опората на огледалото за обратно виждане, оставащата част не трябва да стърчи спрямо основата с повече от 1 см. Ако държачът или опората се отдели, оставащата основа не трябва да има опасно стърчащи части.

2.5.3. По време на изпитванията, предвидени в точка 2.4.2 и 2.4.3, огледалото не трябва да се счупва. Въпреки това, се допуска счупване на огледалото, ако е изпълнено едно от следните условия:

2.5.3.1. Парчетата остават прилепени към дъното на предпазния кожух или към здраво свързана за него повърхност, без да се получава повърхност на отлепяне с ширина над 5 мм.

2.5.3.2. Огледалото е от безопасно стъкло.

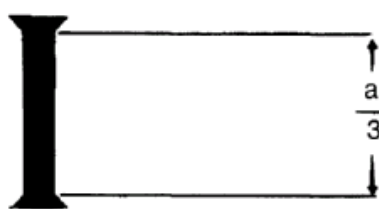
2.6. Знак за типово одобрение

2.6.1. Знакът за типово одобрение се състои от правоъгълник, във вътрешността на който е поставена малка буква „e”, последвана от номер или отличителна буква на държавата, издала типовото одобрение (1 за Германия, 2 за Франция, 3 за Италия, 4 за Нидерландия, 6 за Белгия и L за Люксембург) и от номер на типово одобрение, съответстващ на номера на сертификата за типово одобрение, съставено за прототипа, поставен в каквото и да е положение близо до правоъгълника.

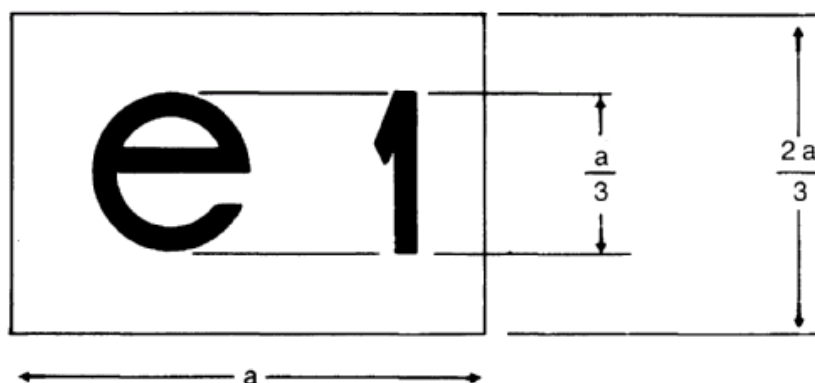
2.6.2. Знакът за типово одобрение (символ и номер), споменат по-горе, се полага върху някоя от главните части на огледалото за обратно виждане по такъв начин, че да бъде незаличим и ясно видим, дори когато огледалото за обратно виждане е монтирано върху превозното средство.

Пример за знак за типово одобрение на ЕИО¹

¹ Цифрите върху скицата са дадени само като пример.

$a \geq 6 \text{ mm}$

Легенда

Устройството, на което е поставен показаният по-горе знак за типово одобрение на ЕИО, е устройство от клас I (вътрешно огледало за обратно виждане), което е типово одобрено в Германия (e1) под номер 1471.

3. ИЗИСКВАНИЯ ЗА МОНТИРАНЕ ВЪРХУ ПРЕВОЗНИТЕ СРЕДСТВА

3.1. Общи положения

- 3.1.1. Всяко огледало за обратно виждане трябва да е монтирано по такъв начин, че да остава в стабилно положение при нормални условия на управление на превозното средство.
- 3.1.2. Външните огледала за обратно виждане, монтирани на превозните средства от категория А, трябва да са от клас II, а тези, които се монтират на превозните средства от категория В, трябва да са от клас III.

3.2. Брой

3.2.1. Всяко превозно средство трябва да е снабдено с едно вътрешно огледало за обратно виждане и с едно външно огледало за обратно виждане, което се монтира от лявата страна на превозното средство.

3.2.2. Ако условията, определени в точка 3.5, по отношение на полето на видимост на вътрешното огледало за обратно виждане, не са изпълнени, се изисква монтиране на външно огледало за обратно виждане от дясната страна на превозното средство. В този случай, ако вътрешното огледало за обратно виждане не осигурява никаква видимост назад, неговото наличие не се изисква.

3.3. Местоположение

3.3.1. Огледалата за обратно виждане трябва да са поставени по начин, който да позволява на водача, седнал на седалката си в нормално положение за кормуване, да наблюдава пътя зад превозното средство.

3.3.2. Външните огледала за обратно виждане трябва да са видими през частта на предното стъкло, която се почиства от чистачката, или през страничните стъкла. Тази разпоредба не се прилага за външните огледала за обратно виждане, монтирани на превозните средства от международните категории M₂ и M₃ по смисъла на директивата на Съвета за сближаване на законодателството на държавите-членки относно типовото одобрение на моторните превозни средства и на техните ремаркета.

3.3.3. За превозните средства с ляво управление, външното огледало за обратно виждане трябва да е монтирано от лявата страна на превозното средство, така че ъгълът между средната вертикална надлъжна равнина на превозното средство и вертикалната равнина, преминаваща през центъра на огледалото за обратно виждане и през центъра на отсечката, свързваща зрителните точки на водача, да не надвишава 55°.

3.3.4. Наддаването на огледалото за обратно виждане по отношение на външните габарити на превозното средство не трябва да е много по-голямо от необходимото за спазване на полетата на видимост, предписани в точка 3.5.

3.3.5. Когато долният ръб на външно огледало за обратно виждане се намира на по-малко от 2 м от земната повърхност, като превозното средство е в натоварено състояние, това огледало за обратно виждане не трябва да излиза с повече от 0,20 м спрямо най-голямата ширина на външните габарити на превозното средство, разположена от страната на огледалото на превозното средство, необорудвано с огледало за обратно виждане.

3.3.6. Съгласно изискванията, посочени в точка 3.3.4 и 3.3.5, разрешените максимални ширини на превозните средства могат да бъдат надхвърляни от огледалата за обратно виждане.

3.4. Регулировка

3.4.1. Вътрешното огледало за обратно виждане трябва да може да се регулира от водача в положение на управление.

3.4.2. Външното огледало за обратно виждане, поставено от страната на водача, трябва да може да се регулира от вътрешността на превозното средство, като вратата е затворена. Заклучването в определено положение, обаче, може да се извършва отвън ¹.

3.4.3. Изискванията на точка 3.4.2 не се отнасят до външните огледала за обратно виждане, които след като при удар са били изместени от центровката, могат да заемат предишното си положение без регулиране.

3.5. Поле на видимост

3.5.1. Общи положения

Полетата на видимост, определени по-долу, трябва да се получат при бинокулярно зрение, като очите на наблюдателя съвпадат със „зрителните точки на водача”, определени в точка 1.7. Те се определят, като превозното средство е в ненатоварено състояние с наблюдател на борда. Те трябва да се получат през стъкла, чийто общ коефициент на светлинна пропускливост надвишава 70%.

3.5.2. Вътрешно огледало за обратно виждане

Полето на видимост трябва да е такова, че водачът да може да вижда най-малкото равен и хоризонтален участък от пътя, центриран върху надлъжната вертикална равнина на превозното средство, от линията на хоризонта до разстояние 60 м зад превозното средство и с ширина 20 м (фигура 3).

3.5.3. Ляво външно огледало за обратно виждане

Полето на видимост трябва да е такова, че водачът да може да вижда най-малкото равен и хоризонтален участък от пътя с ширина 2,5 м, ограничен отляво от равнината, успоредна на средната надлъжна вертикална равнина на превозното средство, преминаваща през левия край на най-голямата ширина на външните габарити на превозното средство и простиращ се на разстояние 10 м зад зрителните точки на водача до линията на хоризонта (фигура 4).

3.5.4. Дясно външно огледало за обратно виждане

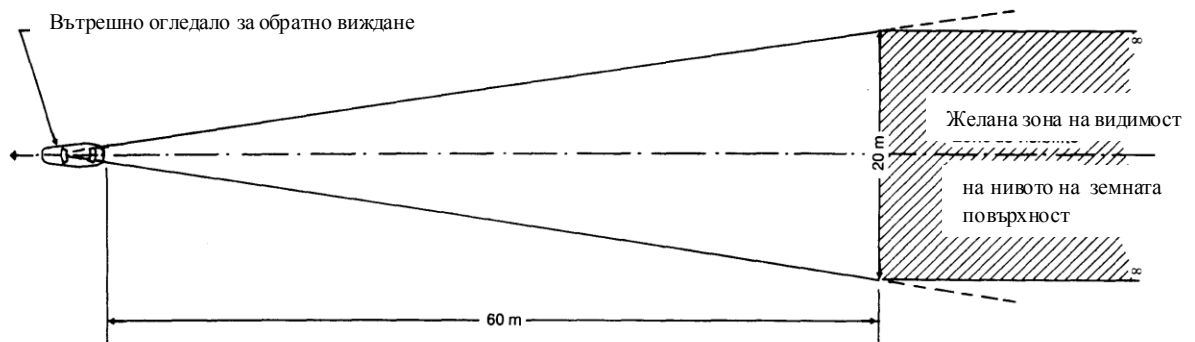
Полето на видимост трябва да е такова, че водачът да може да вижда най-малкото равен и хоризонтален участък от пътя с ширина 3,50 м, ограничен отляво от равнината, успоредна на средната надлъжна вертикална равнина на превозното средство, преминаваща през десния край на най-голямата ширина на външните габарити на превозното средство и простиращ се на разстояние 30 м зад зрителните точки на водача до линията на хоризонта.

¹ Необходимо е в бъдеще да се предвиди възможността външните огледала за обратно виждане, които не са снабдени със система за заключване, да могат да се регулират от водача в положение на управление от вътрешността на превозното средство, като вратата е затворена.

С цел да се добави това изменение в директивата, процедурата по член 9 ще се прилага веднага след като стане възможно създаването на прости и икономични методи на производство и монтаж върху превозните средства в резултат от развитието на техниката.

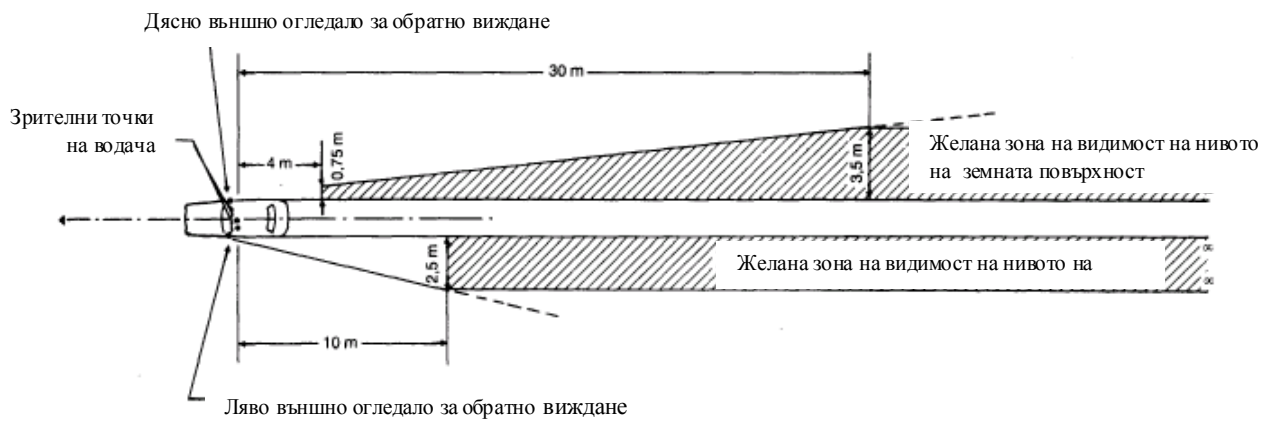
Освен това водачът трябва да е в състояние да започва да вижда пътя на ширина от 0,75 м от точка на 4 м назад на вертикалната равнина, преминаваща през зрителните точки на (фигура 4).

Вътрешно огледало за обратно виждане

Фигура 3

Външни огледала за обратно виждане

Фигура 4

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СЕРТИФИКАТ ЗА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ

Наименование на компетентния административен орган

Съобщение относно типовото одобрение, отказа или отнемането на типово одобрение на тип огледало за обратно виждане

.....
.....
.....

№ на типово одобрение

1. Производствена или търговска марка
2. Клас (I, II, III)
3. Име и адрес на производителя
4. Име и адрес на упълномощения представител, ако има
5. Представено за типово одобрение на
6. Изпитателна лаборатория
7. Дата и номер на протокола на лабораторията
8. Дата на типовото одобрение/отказа/отнемане на типовото одобрение (¹)
9. Място
10. Дата
11. Към настоящия сертификат са приложени следните документи с посочения по-долу номер на типово одобрение:
(обяснителни бележки, скици, схеми и чертежи на огледалото за обратно виждане)
12. Евантуални забележки

.....
Подпис

.....
¹ Ненужното се зачерква.

ПРИЛОЖЕНИЕ III¹

ИЗПИТВАТЕЛНА ПРОЦЕДУРА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕТО НА ТОЧКАТА Н

1. Определение

Точката "Н", указваща положението на седящ пътник в купето, е следата във вертикална надлъжна равнина, на теоретичната ос на въртене, съществуваща между крака и торса на човешкото тяло, представено с помощта на манекен.

2. Определяне на точката Н

2.1. Определя се една точка Н за седалката на водача.

(2.1.1.)

(2.1.2.)

2.2. За всяко определяне на точката Н, съответната седалка се поставя в нормалното положение на кормуване, предвидено от производителя, като облегалката се поставя в положение близко до вертикалното, ако наклонът на облегалката може да се регулира.

3. Характеристики на манекена

3.1. Трябва да се използва триизмерен манекен, теглото и очертанията на който са на възрастен човек със среден ръст. Този манекен е изобразен на фигура 1 и 2.

3.2. Манекенът се състои от:

3.2.1. две части, едната от които симулира гърба, а другата - основата на тялото, свързани шарнирно по ос, представляваща оста на въртене между бюста и бедрото. Следата от тази ос върху хълбока на манекена представлява точката Н на манекена;

3.2.2. две части, които симулират краката и са свързани шарнирно с частта, симулираща основата на тялото;

3.2.3. две части, които симулират ходилата и са свързани към краката чрез шарнирни съединения, симулиращи глезените;

3.2.4. освен това частта, симулираща основата на тялото, има нивелир, което позволява да се контролира ориентацията му в напречна посока.

3.3. Тежести, които представляват теглото на всяка част от тялото, са разположени в съответните точки, представляващи съответните центрове на тежестта, за да се

¹ Текстът на приложение III е аналогичен на текста на Регламент № 14; в частност, подредбата по точки е същата; ето защо, ако една точка от Регламент № 14 няма съответна в настоящата директива, нейният номер е посочен в скоби за сведение.

получи общо тегло на манекена от около 75,8 кг/сила (74,4 daN). Подробности за отделните тежести са дадени в таблицата към фигура 2.

4. Поставяне на манекена

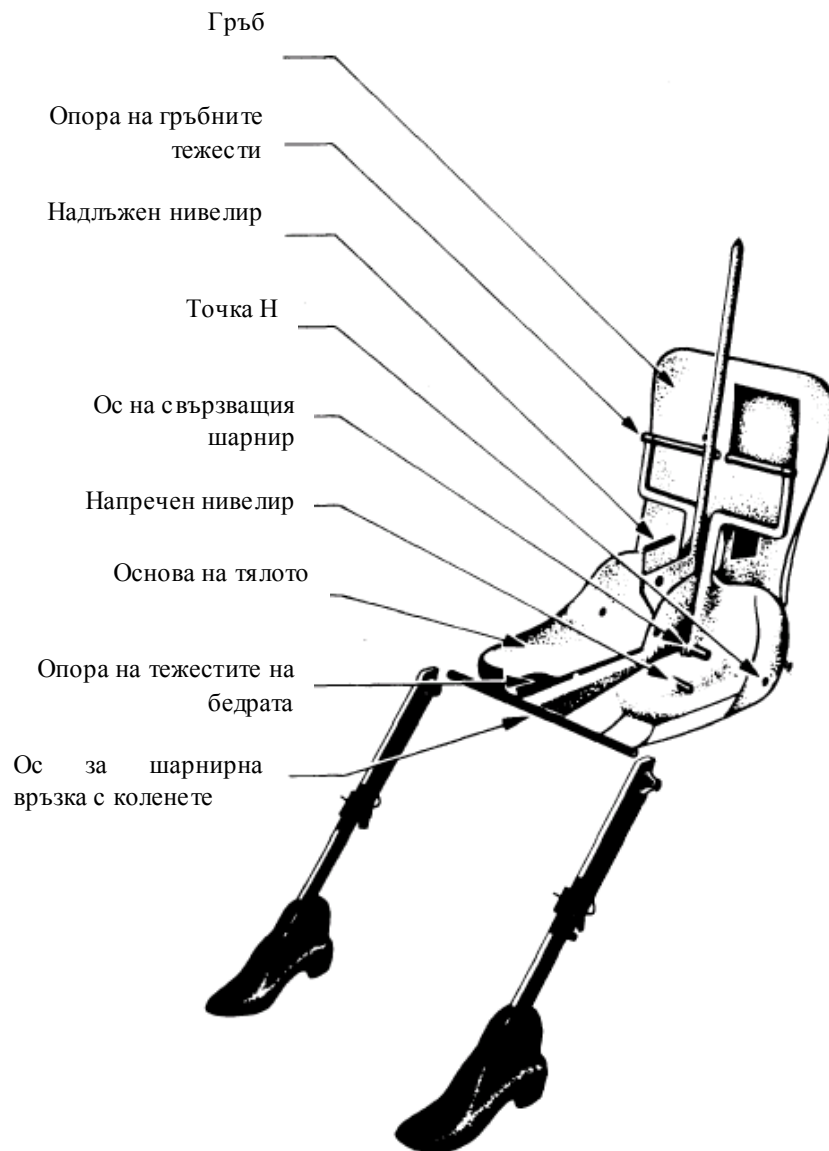
Поставянето на триизмерния манекен се извършва по следния начин:

- 4.1. Превозното средство се поставя на хоризонтална равнина и седалката се регулира така, както е предвидено в точка 2.2.
- 4.2. Седалката, която се изпитва, се покрива с парче плат, предназначено да улеснява правилното поставяне на манекена.
- 4.3. Манекенът се поставя на седалката.
- 4.4. Ходилата на манекена се поставят по следния начин:
 - 4.4.1. Дясното ходило се поставя на педала на газта в неутрално положение, като лявото ходило се поставя така, че нивелирът, който контролира напречната ориентация на основата на тялото, да заеме хоризонтално положение.
 - (4.4.2.)
 - (4.4.3.)
- 4.5. Тежестите се поставят на бедрата, напречният нивелир на основата на тялото се поставя в хоризонтално положение и се поставят тежестите, които представляват основата на тялото.
- 4.6. Манекенът се отделя от облегалката на седалката, като се използва оста за шарнирно свързване на колената, а гърбът се накланя напред. Манекенът се поставя отново на мястото си на седалката, като основата на тялото се плъзва назад до упор, после гърбът се връща отново назад, докато опре в облегалката на седалката.
- 4.7. Спрямо манекена се прилага на два пъти сила с хоризонтална насоченост от около 10,2 кг/сила (10 daN). Посоката и точката на прилагане на тази сила са показани с черна стрелка на фигура 2.
- 4.8. Поставят се тежестите на десния и левия хълбок, а след това се поставят тежестите на бюста. Напречният нивелир на манекена се задържа в хоризонтално положение.
- 4.9. Като се задържа напречният нивелир на манекена в хоризонтално положение, гърбът се навежда напред, докато тежестите на бюста застанат над точката Н, така че да се премахне всякакво триене в облегалката на седалката.
- 4.10. Гърбът се накланя внимателно назад, за да се завърши процедурата по поставяне. Напречният нивелир на манекена трябва да е в хоризонтално положение. В противен случай процедурата се извършва отново, както е указано по-горе.

5. Резултати

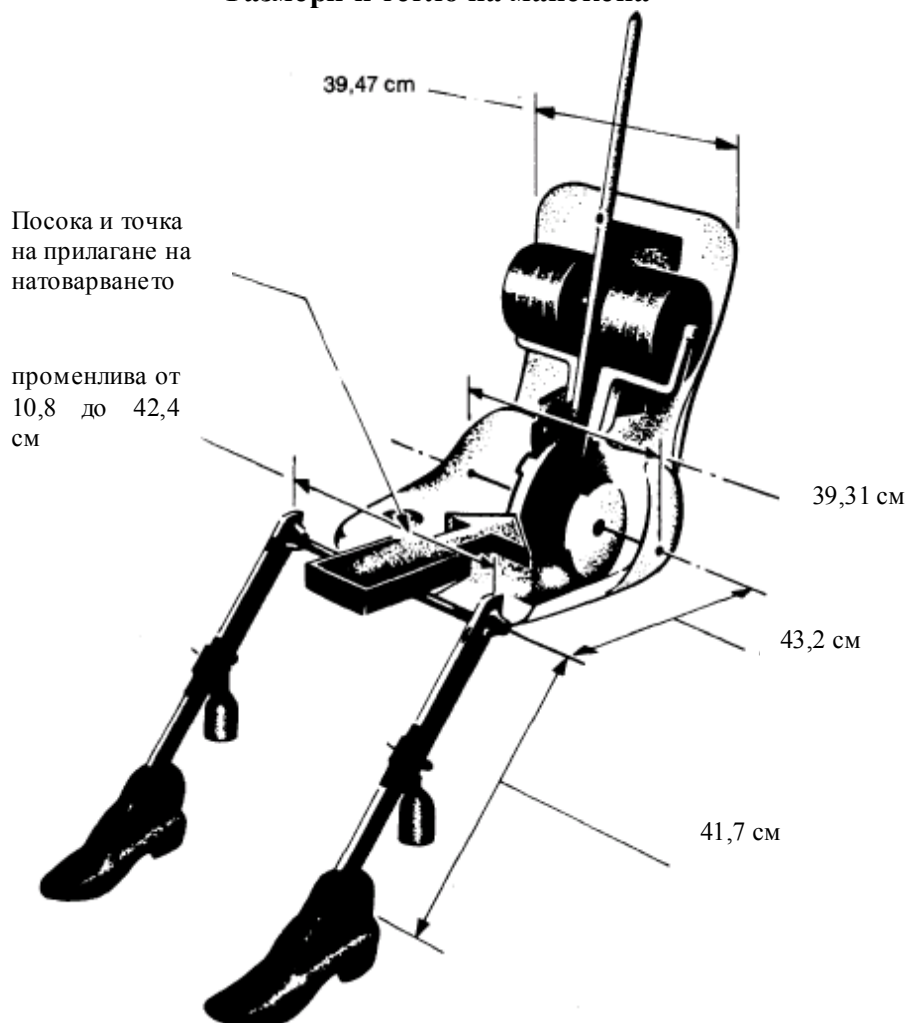
- 5.1. След като манекенът е поставен на мястото съгласно точка 4, точката Н на седалката представлява точката Н, която фигурира върху манекена.
- 5.2. Всяка декартова координата на точката Н се измерва с грешка, която не надвишава 1 мм. Това се отнася също и за координатите на характерните и точно определени точки на купето. Проекциите на тези точки върху надлъжна вертикална равнина се нанасят върху схема.

Компоненти на триизмерния манекен

Фигура 1

Размери и тегло на манекена

Фигура 2

Тегло на манекена

Части, симулиращи гърба и основата на тялото
 Тежести за торса
 Тежести за на тялото
 Тежести за бедрата
 Тежести за краката

кг

16,6

31,2

7,8

6,8

13,2

Общо: 75,6